

og derfor ved Regulativ af 1890 har faaet Tilladelse til at oprette et mindre, men virkeligt Reserverkøps med hvervede Folk, og naar man endelig ser hen til, at man i dette Regulativ har tilføjet os, det egentlige Reserverkøps, den Haan at tilføje, at blandt andet Sprøjtesøerne af det hvervede Køps kunne hverves uden for vore Rækker, vil det vist nok være temmelig tydeligt, at naar dette Køps stedse møder, holder Dveller og derved spilder Brandfunktionærernes og de udfkrevnes Tid, er det blot, fordi det er noget, man i 1868 har tænkt, kunde gøre Nytte, og som man saa siden ikke har fundet det Ulejligheden værd at ophæve. I Fald Køps set skulde være afgaaet ved en blid og rolig Død, vil jo den højterende Justitsminister kunne give Oplysning derom; thi Ministeren er — jeg tør ikke sige dette Køps' øverste Chef — men i ethvert Tilfælde dette Køps' øverste Autoritet. Jeg vil derfor meget anbefale de ærede Forslagsstillerne og det eventuelle Udvalg at have deres Opmærksomhed henvendt paa dette Køps for at se at faa det ophævet. Det er jo en Gang saa, at de fleste Folk i Begyndelsen af Trediveerne — den Alder, hvor man bliver udfkrevet til Køpsjet — har andet at bestille. De have i Reglen deres Eftermiddag besat, og det er jo ikke saa lige baade at skulle være her og der og Straalemester tillige.

Formanden (Sofus Høgsbrø): Jeg kan dog ikke se, at Spørgsmaalet om Ophævelsen af Kjøbenhavns Reserverkøps kan komme ind under Forhandlingen om Ophævelsen af Kjøbenhavns Væbning, og jeg ønsker derfor, at denne Sag maa blive holdt ude fra Dagsordenen.

Krigsministeren (Schnack): Det er kun nogle ganske enkelte Bemærkninger, jeg skal fremsette for det høje Ting, idet jeg i det væsentlige skal henholde mig til, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner) udtalte. Jeg skal blot præcisere min almindelige Stilling til dette Lovforslag, og det er den, jeg indtager over for alle andre lignende, nemlig, at jeg skal være villig til at foretage alle de Ændringer, Modifikationer o. s. v., som kunne tjene til at lette Vernepligtsbyrden for Landets Borgere, naar de ikke gaa ud over Landets Forsvarskraft; men jeg maa være en bestemt Modstander af ethvert Forslag, der forringer Landets Modstandskraft, altsaa ikke sætter et fuldstændigt Ækvivalent i Stedet. Der blev ganske vist af Ordføreren for Forslagsstillerne antydet noget i Retning af, at man kunde sætte et Ækvivalent ind gennem Behand-

lingen i Udvalget, men Antydningen var saa, lad mig sige, utheldig for mig, at jeg foreløbig maa betragte den som noget, jeg ikke kan dømme om. Jeg maa forlange et fuldt Ækvivalent, hvis der skulde ske en Ændring med Hensyn til Kjøbenhavns Væbning, og jeg ser ikke, hvorledes et saadant kan tilvejebringes. — Medens jeg har Ordet, maa det være mig tilladt efter den Anledning, som den ærede Ordfører gav, at minde lidt om den Forhandling om denne Sag, som blev ført her i Tinget for 27 Aar siden. Der var ganske rigtig den Gang en Opposition, som blev ledet af daværende Folketingsmand Berg; men det er ret interessant at lægge Mærke til, at med Hensyn til den Stikkelse, som Kjøbenhavns Væbning nu har, udtalte Berg, at han indrømmede, at dersom man skulde give nogen Erstatning for „Borgervæbningen“, saa var Grundtanken i det da foreliggende Forslag rigtig; det var den Vej, man burde gaa. Oppositionen rettede sig den Gang ikke saa meget mod den Pengebyrde, som Omordningen vilde medføre. Afdøde Berg udtalte derom netop de Ord: „De Dre, der kræves, ja de ere ikke store i Henseende til selve Pengene, men det er den ringeste, den mest underordnede Side af Sagen“. Der taltes ikke heller om Besværet ved Eftermiddagsvæbningerne, nej, Oppositionen støttede sig til, at Byrden blev forskellig for Landets Borgere, fordi Kjøbenhavns Væbning i Krigstid skulde indfalde i en langt ældre Alder, end Landets andre Borgere, nemlig indtil 38 Aars Alderen, hvilket under Forhandlingen jævnlig blev fremhævet af Berg. Lad os nu, mine Herrer, se, hvorledes det har sig med denne Indvending. Vi have under 13de April 1894 faaet et Tillæg til Hærloven af 1867, og efter dette er Udskrivningsmængden bleven væsentlig formindsket, hvilket vil have til Folge, at man Aar efter Aar vil komme til at indfalde ældre og ældre Aargange af Forstærkningen, og snart komme saa vidt, at man maa indfalde samtlige Aargange. Altsaa den Uligghed, som Oppositionen støttede sig til, vil snart være borte. Jeg ansvær blot dette paa den Foranledning, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har givet mig. Jeg tror at kunne haabe, da Sagen forhold sig saaledes, som jeg har angivet, at jeg i dette Ting maa finde en Del ærede Medlemmer, som ville støtte mig i min Modstand mod Lovforslaget.

Ordføreren for Forslagsstillerne (M. Klausen): Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner) udtalte, at Væbningen i visse Kredse var saa